

La revista digital [NewGeek](#) dedica l'últim número als llibres electrònics. *l'home dibuixat* també en va parlar fa uns dies. De l'article dedicat als *ebooks*, em vaig guardar el següent paràgraf:

«Una de les característiques més cridaneres i desapercebudes d'aquest canvi de format és que el llibre deixa de ser un paquet de paper. El llibre passa a estar connectat i és actualitzable, modificable i obert a possibilitats no descobertes encara. Posem per cas un llibre tècnic. Els lectors envien els seus comentaris, errades, suggeriments, i l'autor va modificant-lo o ampliant-lo progressivament.»

La re-creació, la re-escriptura dels llibres és un dels camins més revolucionaris que obrin els nous suports digitals. Els blogs ja han iniciat aquets camí. Potser és una opció que encara avui trobem molt estranya, excèntrica, desviada, ridícula, avantguardista, boja —col·loqueu ací l'adjectiu destijjat.

Lligant caps i maldecaps, el text de la revista m'adreça a un altre, escrit a Telloc, el de [Biel](#)

[Mesquida per a la Catosfera](#):

Què he fet quan he publicat escrits del blog? Els he remirat, els he corregit, els he refet, o, de vegades, els he deixat tal com eren amb la frescor primera. Però quan han sortit en paper els textos han esdevingut definitius (mentida! Què és un text definitiu? Fins que mor l'escriptor tot text és provisional!), perquè no els he tocat pus. Les escriptures provisionals del blog sempre les puc rellegir, repensar, redir, reescriure, recontar i recantar: escriptures que són experiments de tactes. Freg el meu llenguatge contra l'altre com si tingués dits en l'extrem dels mots, enroll l'altre amb les meves paraules, l'acaron, el toc, el meu llenguatge tremola de desig, la pell de llenguatges s'electrifica d'emocions contingudes, de la despesa sense terme, de la declaració, del secret, et caetera.